

268

OKÓLNIK PRZEWODNICZĄCEGO KOMITETU DROBNEJ WYTWÓRCZOŚCI

z dnia 24 sierpnia 1968 r.

zmieniający okólnik w sprawie zakresu przedmiotowego rzemiosł oraz rozgraniczenia rzemiosła i przemysłu fabrycznego

W związku z art. 143 prawa przemysłowego z dnia 7 czerwca 1927 r. (Dz. U. Nr 53, poz. 468 z późniejszymi zmianami) oraz §§ 1 i 2 rozporządzenia Przewodniczącego Komitetu Drobnej Wytwórczości z dnia 27 czerwca 1963 r. w sprawie zmiany listy rzemiosł (Dz. U. Nr 32, poz. 184) ustala się, co następuje:

§ 1. W okólniku Przewodniczącego Komitetu Drobnej Wytwórczości z dnia 18 marca 1966 r. w sprawie zakresu przedmiotowego rzemiosł oraz rozgraniczenia rzemiosła i przemysłu fabrycznego (Monitor Polski Nr 15, poz. 90) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 4 pkt 3 otrzymuje brzmienie:
„osobisty udział właściciela w produkcji lub świadczeniu usług”;
- 2) w § 5 ust. 2 dodaje się zdanie w brzmieniu:
„Ponadto nie wlicza się dwóch wyszkolonych przez danego rzemieślnika uczniów albo dwóch przyjętych na praktykę absolwentów zasadniczych szkół zawodowych — w ciągu 24 miesięcy po złożeniu przez nich egzaminu czeladniczego bądź po ukończeniu szkoły zawodowej; powyższe wyłączenie nie dotyczy jednak absolwentów na terenach i w miastach objętych deklameracją.”;
- 3) w § 6 dodaje się zdanie:
„Organ określony w § 7 ust. 1 może, w zależności od potrzeb gospodarczych i oceny sytuacji w dziedzinie zatrudnienia, ograniczyć liczbę osób zatrudnionych w niepełnym wymiarze godzin, o których mowa wyżej.”;
- 4) w § 8 wyrazy „w prowadzeniu przedsiębiorstwa rzemieślniczego” zastępuje się wyrazami „w produkcji lub świadczeniu usług”;

5) § 9 otrzymuje brzmienie:

„1. Nie uważa się za rzemieślniczą produkcję, pomimo zachowania warunków określonych w paragrafach poprzedzających, jeżeli czynności produkcyjne — z wyjątkiem czynności pomocniczych — wykonywane są wyłącznie przy użyciu automatów.

2. Nie uważa się za rzemieślniczą produkcję przedmiotów z tworzyw sztucznych, jeżeli dany przedmiot bądź jego podstawowe elementy wytwarzane są przy użyciu specjalnych maszyn lub urządzeń do przetwórstwa tworzyw sztucznych, jak wtryskarki, wylączarki i prasy. W społecznie i gospodarczo uzasadnionych wypadkach organ określony w § 7 ust. 1 może przejściowo zaniechać zakwalifikowania opisanej wyżej produkcji do przemysłu fabrycznego, jeżeli jest ona wykonywana przy użyciu nie więcej niż jednej ręcznej wtryskarki, wylączarki albo prasy”.

§ 2. Właściwe organy do spraw przemysłu prezydentów wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw) dokonają w trybie określonym w art. 143 prawa przemysłowego z mocą od dnia 1 stycznia 1969 r. zakwalifikowania do przemysłu fabrycznego działalności produkcyjnej rzemieślników, która w myśl § 1 pkt 5 niniejszego okólnika nie może być uznana za rzemieślniczą — chyba że na wniosek zainteresowanych osób zostaną im wydane przed tym dniem zezwolenia na prowadzenie danej działalności w ramach przemysłu.

Przewodniczący Komitetu Drobnej Wytwórczości:

w z. M. Hoffmann